

Minister Ret, at det vilde være urimeligt, men Sagen er, at Flertallet anser ikke denne Lov, saaledes som den er forelagt for os, og den Maade, hvorpaa den derved foraar- sagede Nedgang i Indtægter skal dækkes, for nyttig for Samfundet, men tværtimod for det Modsatte. Flertallet har, hvad der ogsaa er udnviklet i Betænkningen, den Anskuelse, at en Toldreform, der virkelig skal være nyttig, lader sig ikke tilveiebringe paa den Maade, at man kun omlægger Afgifterne, og aller- mindst, som det her er foreslaaet, omlægges dem saaledes, at den Kompensation, der skal ydes, væsentlig vil komme til at ramme den almindelige Befolkning. Det gjælder altsaa ikke, hvad den høitærede Minister siger, og jeg mener, at jeg har fuldstændig Ret i at sammenligne den Maade, hvorpaa Landst- thinget har sendt os dette Lovforslag, med den Maade, hvorpaa Folkethinget i 1876 sendte Landstthinget et Lovforslag, som var Udtryk for Folkethingets finansielle Anskuelse, og jeg tror ogsaa at have Ret til at frem- hæve den væsentlige Forskel mellem den Maade, hvorpaa Landstthinget dengang be- handlede dette Lovforslag, idet det ikke skænkede det et Ords Omtale, og den Maade, hvorpaa vi have behandlet nærværende Forslag, idet vi have optaget det til en saa grundig Be- handling, som Tiden efter vor Formening har tilladt. Jeg har ikke sagt, at det vilde have været Ret af os, eller at vi vilde have handlet rigtigt ved at forkaste Lovforslaget strax; men jeg har sagt, at dersom vi bare os ad paa den Maade, som Landstthinget gjorde overfor vort Forslag, vilde det kun have været en Efterligning af den Maade, hvorpaa Landstthinget er optraadt overfor Folkethinget i denne Sag som i mangfoldige andre Sager. Vi have imidlertid gjort det Modsatte. Den høitærede Minister kom atter ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valg- kreds (Holstein) og jeg vare i Konsekvens med os selv, ved nu at stille Forslaget angaa- ende Forandringen af § 44, da vi for to Aar siden havde indbragt et Lovforslag, hvori der fandtes en lignende Paragraf. Jeg har allerede svaret den høitærede Minister, at denne Paragraf kunne vi under alle Om- stændigheder ikke være bundne til, da den Be- tingelse, vi havde stillet for Olskatloven, ikke er opfyldt. Men jeg skal desuden gjen- tage hvad jeg før sagde at det Forslag, vi dengang indbragte — det var ikke 6 Medlemmer, men kun os To, der indbragte det, saavidt jeg erindrer, men jeg kan ikke bestemt sige det, — blev indbragt saa sent i Samlingen, at der aldeles ikke kunde være Tale om dets fuldstændige Behandling. Deraf følger efter

Sagens Natur, at det kun maa staa som Udtryk for vor Anskuelse om Sagen, hvilken vi fandt Anledning til at give tilkjende paa den Maade. Hvorvidt vi nu derved have brugt Folkethingets Ret til Initiativ paa rigtig Maade eller ei, derover er den høit- ærede Minister aldeles ikke Dommer; men den høitærede Minister maa virkelig over- lade til Folkethingets Medlemmer selv at benytte deres Ret til Initiativ paa den Maade, de finde rigtig og tjenlig efter den politiske Stilling og efter den Sags Be- skaffenhed, med Hensyn til hvilken de agte at benytte Initiativet. — Den høit- ærede Minister kom, foranlediget af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valg- kreds (Dinesen), dybt ind paa en Under- søgelse, som vi allerede havde ved 1ste Be- handling, af alle de andre Foranstaltninger, hvortil det vilde være ønskeligt at opsamle Penge eller bevare Statens Indtægter. Dette Spørgsmaal blev saa vidtløftig drøf- tet ved 1ste Behandling af Sagen, at jeg ikke behøver at gaa langt ind derpaa igjen. Vi have jo ogsaa udtalt os derom i Be- tænkningen, og jeg skal gjentage, at jeg aner- kjender ikke, at der er nogenjomhelst For- nødenhed for at holde Indtægter til Raad- dighed for Udgifter til Formaal, om hvilke der i ingen Henseende er Enighed mellem Lovgivningsmagtens Faktorer. Dette gjælder baade om dem, der her ere fremdragne, og de mangfoldige andre, som man pleier at fremdrage. De, der ved denne Leilighed bleve fremdragne, dreiede sig navnlig om Spørgsmaal, som man mente eller gav Udseende af skulde være til særlig Nytte for Land- bruget. Det er en Giendommelighed for In- dustrien, at den i den senere Tid, da den saa stærkt kræver Beskyttelse, idet den enten vil bevare den hidtil værende Beskyttelse i fuldt Omfang eller endog forlanger forøget Beskyttelse, søger at skyde sig ind under Landbruget og siger, at den Beskyttelse, der skal ydes Industrien, egentlig er til Bedste for Landbruget. Det hørte vi ogsaa her, at den Beskyttelse, der skulde ydes Brændevins- og Sukkerindustrien her i Danmark, skulde særlig siges at være en Beskyttelse for Land- bruget, altsaa for Bygablerne og Røjesukker- avlerne. Det er imidlertid Noget, man i høi Grad skylder Bevis for, at Landbruget vil faae nogen virkelig Nytte af den Be- skyttelse, som paa denne Maade ydes de paagjældende Industrigræne, om den ikke vil blive betalt meget for dyrt af Land- brugerne, baade direkte og indirekte. Det ønske, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) fremsatte om Told paa Mais, har jeg tidligere set frem-